

ALBINA

Revista săptăminală
a asezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 344

8 pagini — 15 bani

Miercuri 28 iulie 1954

Căminele culturale să sprijine puternic muncile agricole de vară

Este îndeobște cunoscută însemnătatea pe care o au căminele culturale în sprijinirea campaniei agricole de vară. Folosind în mod chibzuit diferite forme de activitate, numeroase cămine culturale au reușit să dea campaniei de recoltare și treierii un avânt neîntrerupt. Așa stau lucrurile, bunăoară, în comuna Poiana de Sus, raionul Răcari, unde activitatea artistică este strins împletită cu forme ale activității cultural-educative, menite să contribuie la succesul muncilor agricole de vară. Alături de manifestările cultural-artistice din zilele de duminică, căminul cultural din această comună are o activitate de zi cu zi la locul de muncă al țăranilor muncitori. La aria acestei comune, brigada artistică de agitație a căminului cultural prezintă scurte programe artistice formate din cintece, poezii, monologuri, etc.

Sînt însă cămine cultu-

rale, cum e cel din comuna Corunca, raionul Tirgu-Mureș, care mai „așteaptă” cu desfășurarea activității în sprijinul campaniei agricole de vară, pe motiv că în satele respective abia a început secerișul. Asemenea păreri sînt cit se poate de dăunătoare, atît pentru activitatea culturală, cit și pentru rezultatele muncii țăranilor muncitori.

Chiar dacă muncile agricole sînt la început sau sînt în toi, ele trebuie puternic sprijinite de către căminele culturale, prin diferite forme de activitate. O atenție deosebită trebuie să dea căminele culturale brigăzilor artistice de agitație. S-a dovedit că activitatea acestora la arie are o influență covârșitoare asupra desfășurării treierii; în afara activității artistice, căminele culturale trebuie să desfășoare la arie o vie activitate cultural-educativă; citirea ziarelor, organizarea de biblioteci volante, audiții radiofonice, popularizarea frunțașilor în muncile agricole, — iată o

seamă de sarcini cărora trebuie să le dea viață căminele culturale.

Gazetele de perete trebuie să devină organe proaspete, vii și concrete în ceea ce privește desfășurarea campaniei de recoltare și treierii.

În desfășurarea activității lor, căminele culturale să ceară ajutorul sfaturilor populare. În același timp e bine să folosească experiența acelor cămine culturale care au o experiență bogată, care au dobîndit succese deosebite în activitatea cultural-educativă.

Măreața sărbătoare a poporului nostru, ziua de 23 August, se apropie tot mai mult de noi. În cinstea ei, oamenii muncii din patria noastră dobîndesc noi și noi izbînzii în toate sectoarele de activitate. Avîntul oamenilor muncii de la sate care dau bătălia pentru cîștigarea piinii poporului, să fie susținut cu rivnă și cu dragoste de către toate căminele culturale, de către toți activiștii culturali.

Conferința pe țară a U. T. M.-ului

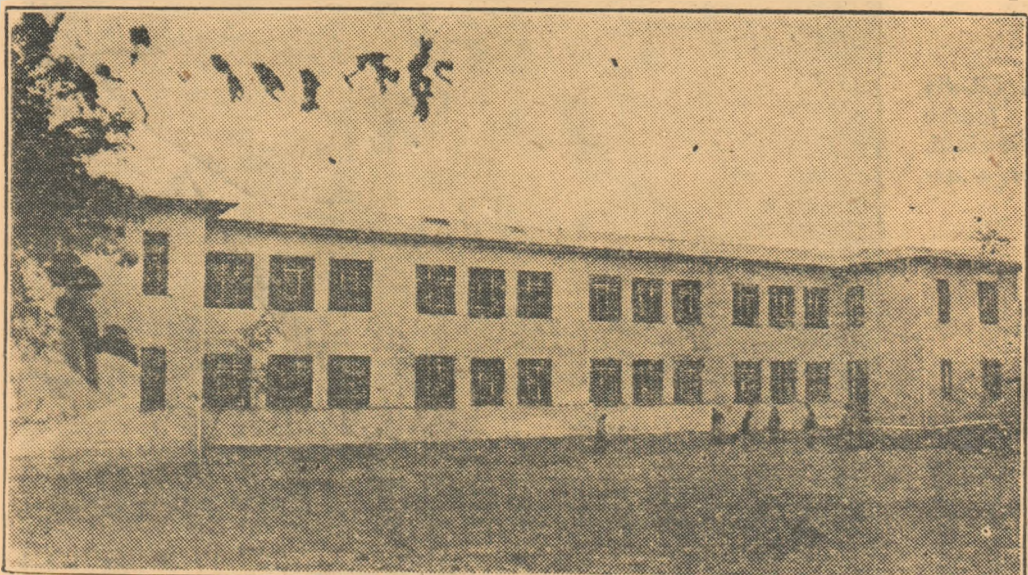
La 29 iulie se va deschide la București conferința pe țară a Uniunii Tineretului Muncitor. Vor veni în această zi în Capitală reprezentanți ai tineretului din cele mai îndepărtate colțuri ale țării, tineri muncitori, țărani muncitori, elevi, studenți.

În anii care au trecut, din rîndurile tinerilor noștri s-au ridicat frunțași în

cele mai diferite domenii ale vieții. Condițiile de trai și de muncă create de partid și guvern au făcut ca zeci de mii de tineri să se îndrepte cu curaj spre școlile cele mai înalte. În satele patriei noastre, tinerii, prin viața pe care ei o duc astăzi, slîrnesc admirația părinților lor. În gospodăriile colective, utemiștii s-au ridicat prin munca lor,

în fruntea colectivului, fiind exemplu chiar și pentru vîrstnici.

La conferința pe țară a Uniunii Tineretului Muncitor, utemiștii, într-o strînsă unitate, vor hotări drumul activității lor mai departe pentru ca, sub îndrumarea partidului, să devină un ajutor prețios în luptă pentru socialism, pentru pace.

Construcția unei noi școli elementare în comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea, este un prilej de bucurie nu numai pentru copiii care în curînd vor pași pe treptele școlii, ci și pentru părinții lor, pentru întreaga comună. Noua construcție este doar una din podoabele cu care s-a gătit comuna Smîrdioasa în anii puterii populare.

DE VEGHE LA ARIE

Trei feciori își fac birloguri
Pe sub streșină de stoguri
Căi de lapte, căi de lapte
Se întind pe cer, prin noapte
Și auzi cîntînd pe-alocuri
Cîte-un firîit de greier,
Lăutar din noți cu șoapte.

Se aude lăutarul
Instrunindu-și scripca, vesel
Doar sătenii-n pace lese-l
Și va răsuna hotarul
Cînd s-o-ncinge sprinten hora,
Ba ar rupe și o strună
În pornirea lui nebună,
Căci mi te cuprind fiorii
Cînd se-avîntă-n danț feciorii;
Prinde inima să-ți bată
Cînd se-avîntă-n cerc o fată
Sprintenă și sprincenată.

Doru-i arde, doru-i cheamă
Arzător, spre bătătură
Inima-ntr-acol i-ndeamnă
Prin a spinilor custură
Printre spini și rugi de murd
Ca să fure cîte-o gură.

Pasul chiar li-o ia-nainte
Însă sufletul le spune:
Ține minte, ține minte,
Mai pîndește cîte-un dînte
Cu turbare și cu spume...
Dar deși îi cheamă glasul
Și deși-i îndeamnă pasul
Înspre cîntec, înspre vrajă,
Stau neosteniți de strajă
Cum ar sta și la hotare
De-ar porni din larg de zare
Ghiara lacomă vrăjmașă.

Lasă hora, lasă fata,
Toate au o vreme-anume.
Însă uite-n clipa asta
N-au nimic mai scump pe lume
Decît aria aceasta.

A. Covac.

In cinstea zilei de 23 August

Arii care vor funcționa și noaptea

Oamenii muncii de pe ogoare vor să întîmpine ziua de 23 August cu tot mai multe succese. Obiectivul principal este acela de a se strînge recolta în cel mai scurt timp.

Pentru a se putea trece și noaptea, în numeroase sate și comune din raionul Brăila se amenajează arii unde batozele vor funcționa cu ajutorul curentului electric. Un sprijin pre-

țios la electrificarea ariilor de treier îl dau muncitorii și tehnicienii de la Întreprinderea Comunală Brăila. Astfel, echipa de muncitori compusă din Straton Tudorache, Șerban Petre și Straton Radu, a terminat lucrările de electrificare la ariile din comunele Pitulați, Scorțaru Nou, Gurgueși și altele.

Tăslăoanu Vasilica
corespondent

In întîmpinarea mării sărbători

Despre terminarea neîntîrziată a construirii școlii de șapte ani din comuna Văgiulești, raionul Strehăia, au venit să-și spună cuvîntul la adunarea pentru votarea autoimpunerii, aproape 300 țărani muncitori. Colectiviștii Groaznicu Dumitru și Găineanu

Ion, frunțași în această acțiune, și-au luat angajamentul că vor munci cu rivnă pentru ca școala să fie terminată în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre.

C. Dumitrescu
corespondent

Roadele întrecerii

Membrii întovărășirii agricole „Flacăra” din satul Grădinile, raionul Caracal, muncind în întrecere socialistă în cinstea zilei de 23 August, au reușit ca pînă la data de 13 iulie a.c., să termine de recoltat griul pe întreaga suprafață cultivată. Frunțași în această acțiune sînt țăranii muncitori

Băidac Dumitru, Gacea Teodora, Dochia Matei și alții. Ei sînt hotărîți să continue și pe mai departe să muncească în întrecere în vederea terminării cât mai de grabă a dezmiriștitului și treierii.

D. Corneț
corespondent

O prețuire binemeritată

Zilele acestea poporul nostru s-a bucurat de un fapt care a devenit obișnuit în țara noastră: decernarea Premiului de Stat pe anul 1952 unui număr însemnat de oameni de știință, scriitori, artiști, ingineri, tehnicieni, maiștri, care prin capacitatea și cunoștințele lor ne-au ajutat să ne facem viața mai ușoară, mai plină de bucurii.

De pildă, medicul veterinar Ion V. Suhaci a primit Premiul de Stat pentru realizarea unui vaccin de calitate superioară. Premiul de Stat a fost decernat și unor colective de cercetători și tehnicieni agronomi și zootehniști de la stațiunile experimentale Lovrin și Drăgășani, ale I.C.A.R., de la Institutul Pasteur, etc., pentru lucrări care vor ajuta la creșterea producției agricole.

Savanți în domeniul medicinei ca acad. prof. dr. C. I. Parhon sau prof. M. Nasta au primit Premiul de Stat drept înaltă prețuire dată lucrărilor lor menite să aline suferințele bolnavilor, să întărească sănătatea oamenilor. Oamenii muncii din țara noastră au citit cu mult nesăț minunata carte „Nicoară Potcoavă” scrisă de marele nostru povestitor Mihail Sadoveanu. Țărani muncitori au urmărit cu deosebit interes paginile povestirii lui Marin Preda „Desfășurarea”. Și cu tot atita bucurie au aflat acum oamenii muncii din țara noastră că lucrările literare cele mai dragi lor au fost distinse cu Premiul de Stat.

Asemenea oameni fie că sînt savanți sau scriitori, ingineri sau simpli muncitori, merită într-adevăr să fie prețuiți și să se acorde de la Stat de orice, îndreptățesc dragostea și speranța cu care înconjoară poporul.

HOTĂRIRE

privind instituirea insignei „Evidențiat în munca culturală de masă”

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române, hotărăște:

1. Se instituie insigna „Evidențiat în munca culturală de masă”.

2. Insigna „Evidențiat în munca culturală de masă” se acordă de Ministerul Culturii, activiștilor culturali, atât celor salariați cît și celor care activează voluntar în instituțiile culturale de stat pentru cultură de masă, ce fac parte din sistemul de organizare al Ministerului Culturii, salariaților secțiunilor culturale ale comitetelor executive ale sfaturilor populare, salariaților Ministerului Culturii, activiștilor culturali ai sindicatelor sau altor organizații obștești, precum și activiștilor colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective, care:

a) contribuie și se disting în mod deosebit în munca ce o depun la ridicarea nivelului politic și cultural al oamenilor muncii de la oraș și de la sate;

b) au realizări importante în munca culturală de masă, aducînd prin aceasta o contribuție însemnată la mărirea și îmbunătățirea producției, la o cît mai largă propagare a cunoștințelor agricole, la transformarea socialistă a agriculturii;

c) au o grijă deosebită pentru bunurile instituției în care își desfășoară activitatea și au adus inovații sau perfecționări utilajului folosit de instituțiile culturale;

d) își ridică în mod continuu calificarea profesională și transmit și altora experiența lor.

3. Acordarea insignei, pentru ac-

Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri
I. CHIȘINEVSCHI

tiviștii culturali ce nu fac parte din sistemul de organizare al Ministerului Culturii se va face la propunerea organizațiilor obștești respective.

4. Cei distinși cu insigna „Evidențiat în munca culturală de masă” se vor bucura de dreptul de a fi trimiși cu prioritate la cursuri pentru ridicarea nivelului politic și profesional;

la înlietate în ocuparea de funcțiuni la instituțiile de stat pentru cultură de masă, dacă îndeplinesc celelalte condiții;

la înlietate în trimiterea la casele de odihnă și sanatorii ale Consiliului Central al Sindicatelor;

de a purta insigna și după transferarea în alte sectoare de activitate sau trecerea la pensie.

5. Cei distinși cu insigna „Evidențiat în munca culturală de masă” primesc din partea Ministerului Culturii o diplomă. Diploma se poate acorda și colectivelor culturale sau instituțiilor care se evidențiază prin rezultate deosebite în sprijinul muncii culturale de masă.

6. Celor distinși cu insigna „Evidențiat în munca culturală de masă” li se poate ridica dreptul de a purta insigna printr-un ordin al Ministerului Culturii pentru fapte care duc la pierderea drepturilor politice și civile, precum și în cazul prevăzut de art. 20 al. f din Codul Muncii.

7. Se aprobă regulamentul pentru acordarea insignei „Evidențiat în munca culturală de masă” și modelul insignei.

București, 7 iulie 1954.

Director General al Treburilor
Consiliului de Miniștri,
PETRE COSTACHE

In atenția directorilor căminelor culturale

Pentru luna august se vor trimite căminelor culturale următoarele conferințe:

1. Situația internațională (în revista Albina).

2. Mărețul și frățescul ajutor al Uniunii Sovietice pentru construirea socialismului în patria noastră (se va ține în ziua de 8 august a. c.).

3. Armata Sovietică, eliberatoarea țării noastre, straja de neclintit a păcii (se va ține în ziua de 15 august a. c.).

4. 10 ani de la eliberarea patriei noastre (se va ține în ziua de 22 august a. c.).

5. Schimbul între oraș și sat, baza economică a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare.

6. Foloasele arăturilor adînci.

7. Buna pregătire a semințelor asigură recolte bogate.

8. Pregătirea și folosirea îngrășămintelor naturale.

9. Să conservăm pentru iarnă cît mai multe legume, fructe și zarzavaturi.

10. Drumul parcurs de femeile din țara noastră în cei zece ani de la eliberare.

11. Bolile în legătură cu hrănirea copiilor în timpul verii.

★

Duminică 1 august a. c., se vor ține la toate căminele culturale conferințele: „Acordurile de la Geneva — o mare victorie a forțelor păcii” din revista „Albina” Nr. 344 din 28 iulie a. c. și „Ziua Marinei, mare sărbătoare militară și populară”.

Artiștii amatori cîntă munca și viața liberă din patria noastră

Nu de mult, peste 6.000 de oameni ai muncii din orașul Caransebeș au fost spectatorii intrecerilor artistice între cele mai bune formațiuni și soliști din raioanele: Reșița, Făget, Almaș-Mehadia și Caransebeș. Marele artist, poporul nostru, creatorul atîtor cîntece, poezii și jocuri, își făurește azi o artă nouă, clocotind de bucuria muncii și vieții sale libere.

Corul casei de cultură din Caransebeș are în repertoriu o seamă de cîntece frumoase, dar cel mai îndrăgit de coriști e „Cîntecul Bistrei”, cules și armonizat de un compozitor local, Gh. Goian.

Iată că pe scenă apare tînărul Georgescu Afilon, prezentatorul

în sală, la faza interraională a celui de al treilea concurs au răsurnat și frumoasele doine și melodii populare bănățene, interpretate din solz de pește de Handăr Iosif.

programului artistic din comuna Marga, raionul Caransebeș. El a întocmit prezentarea programului în versuri ce oglindesc viața satului său:

„Vreau să vă aduc aminte
Că acolo sus, la munte
Printre munți, în loc frumos
Se află și satul nost...”

Prezentîndu-l apoi pe minerul fruntaș, Grozav Ion, care a cîntat melodia „Umbră deasă”, prezentatorul a spus:

„...Poc, poc, poc, ciocanul bate
Și în limba lui ne spune:
Vrednici sînt minerii, frate
Dau mereu mai mult cărbune...
...Grozav Ion, miner fruntaș
Nici la cîntec nu-i codaș...”

Tînăra Ana Cherlea, din Ohaba Bisira, raionul Caransebeș, toarce dintr-un fuior alb ca neaua și cîntă. Un grup de țărani muncitori o ascultă:

„Foaie verde ca iarba
La mină la Anina
Lucrăm cu inima plină
Pentru-a da țării lumină...”

Apoi grupul de tineri cîntă împreună un cîntec popular bănățean, după care se prind într-un joc iute.

Cînd începe să cînte corul bărbătesc alcătuit din 60 de oieri din comuna Tirnova, raionul Reșița, dirijat de țărănul muncitor Petru Cuzmu, ți se pare că te afli în amurgul unei seri de vară, tocmai sus în munți, la stînele ciobănești.

„Veți vedea îndată o comoară a tîrnovenilor, pe bătrînul Ion Bozan, de 66 ani, meșterul cîntăreț din ocarină. Și-a făcut-o cu migulă dar cu dragoste, ca un dar pentru cel de al treilea concurs artistic”, vorbește prezentatorul de program.

Pe scena de concurs din Caransebeș au participat și formațiuni artistice ale minorităților naționale. Iată corul ucrainenilor din comuna Copăcele, raionul Caransebeș, condus de învățătorul Șmuleac Ion. Acest cor a luat ființă în perioada de pregătire a concursului. Datorită însă sîrguinței cu care au muncit tinerii din echipă, ei s-au prezentat la un înalt nivel artistic. La con-

curs au mai luat parte corul german, precum și echipa de jocuri din comuna Sadova Veche, raionul Caransebeș, corul crașovenilor (croșilor) din Clocolici, raionul Reșița, cu vestitul lor cîntăreț acordeonist și vocal Birta Petre, care a entuziasmat miile de spectatori și participanți la concurs.

Minunată a fost manifestarea artistică organizată de formațiunile și soliștii amatori din cele patru raioane ale regiunii Timișoara. Ea a constituit un nou prilej de afirmare a bogăției artei noastre populare.

Lascăr Stancu

Frumosul port bănățean, cu fluturași de aur scilpitori și cu arniciuri multicolore, a înflorit pe străzile timișorene. Coloane de artiști amatori ai căminelor culturale din patru raioane ale regiunii Timișoara se îndreaptă spre sala de concurs a etapei interraionale.

Tăranii muncitori se întrec în muncă pentru pâinea poporului

Noaptea, pe aria unei comune fruntașe

TREABA BUNĂ, CIND TOTUL ESTE ORGANIZAT

Se înserase când am plecat cu Paraschiv Ion președintele sfatului din Căciulați (raionul Snagov) spre ariile de treier. Undeva nu departe de sat, pe drumul ce duce spre gară, zeci de becuri lumineau cele două arii. Batozele înșfăcău de zor snopii, scoțind un val nesfârșit de grine ce umplea sac după sac. De-a lungul drumului, zeci de căruțe încărcate cu snopi își așteptau rîndul la treier. Și în așteptarea acestui moment, sătenii mai intrau biblioteca instalată într-un umbrar la câțiva metri de arie și citeau broșuri — majoritatea sfaturi agrotehnice, ziare și reviste. Alături, la o gazetă de perete luminată de un bec, câțiva săteni citeau articolele

SCHIMBUL DE NOAPTE

Pe la orele 10 seara se apropie de batoză un grup de oameni îmbrăcați în salopete. Era schimbul de noapte al vrednicilor tractoriști din brigada a cincea de la S.M.T. Grădiștea, care de luni de zile au ve-

proaspăt scrise, în care Elisabeta Lazăr, secretara sfatului, arăta roadele muncii organizate, Gh. Popescu, directorul căminului cultural scria despre importanța treierului la timp și a predării cotelor către stat, iar țaranul muncitor fruntaș Gheorghe Gheorghe împărțea din experiența muncii sale. Toate cele văzute, ca și numeroasele lozinci mobilizatoare, fotomontajul arătînd munca în colhozurile și sovhozurile sovietice făceau ca în miezul acestei nopți, când majoritatea oamenilor se odihneau acasă, acest colț al satului să aibă un aspect de sărbătoare, mai ales când prin pîniile celor trei difuzoare instalate ici-colo, melodiile populare te îmbiau la muncă.

Diaconu Gh. și Vasile C. Ion, ca și a mecanicului Frîncu Ion, mi-am dat seama că atunci când dibăcia oamenilor este mare, lucrurile nu sînt niciodată atît de grele pe cît par.

nit în această comună, să-i ajute pe țaranii muncitori la toate muncile cîmpului. Imi închipuiam că munca de noapte la batoză este mai grea, dar văzînd priceperea tractoriștilor Alexandru C. Ion,

Cînd Ioniță Dumitru, care obținuse peste 1.300 kg. grîu la hectar, termină de treierat și-și puse de-o parte boabele pentru cotă, veni rîndul văduvei Dumitru Epure. Era bătrîna femeia și-ar fi muncit greu

la ridicatul snopilor bogați, dar mîna de ajutor primită din partea consătenilor săi i-a fost de mare folos și curînd bătrînica stătea liniștită, așteptîndu-și rîndul la cîntar.

Cînd au început să se ivească zorii, batozarii aveau același chef de lucru. Treierau grîul țaranului muncitor Zidărescu Marin. Peste puțin timp acele ceasului arătau ora 4. Harnicii au fost batozarii și-au îndeplinit angajamentul cu trei ore înainte de termen.

IN ZORI SPRE BAZA DE RECEPȚIE

Către orele 6 dimineața, alte cete se îndreptau spre arie. Dar n-a trecut mult și prin fața ariilor un convoi de căruțe se îndreptă spre drumul ce duce spre Periș. Erau țaranii muncitori care terminînd treieratul mergeau spre baza de recepție, avînd în căruța din față lozinci și urări de belșug, portretele conducătorilor statului nostru și drapele desfășurate în vînt. Tot în prima căruță, Paraschiv Ion și Ion P. Filip, delegatul de convoi, erau numai zîmbet. De mult așoptaseră această zi, iar acum ei, ca și ceilalți 20 de țarani muncitori care îi însoțeau, se îndreptau spre baza de recepție să-și predea cotele ce se cuvin statului. Cînd ultimele case din comună au fost lăsate în urmă, cînd printre lanurile înalte de porumb s-au pierdut ultimele sunete ale melodiilor venite dinspre arie, cei 8 lăutari, vestitori ai bucuriei, începură să cînte o sirbă. De-ai fi văzut acest spectacol de sărbătoare, această bucurie a recoltelor, de-ai fi văzut mulțumirea ce se putea citi în ochii sătenilor, ți-ai fi dat seama că în Căciulați sînt oameni care pe drept cuvînt merită să fie fruntași pe raion.

L. Bobocea

Prima victorie

Colectiviștii din comuna Drăghiceni, raionul Caracal, au obținut zilele acestea prima victorie în munca pentru recolte mai mari. Muncind în mod organizat ei au strîns pînă la 18 iulie în întregime recolta de orz și grîu.

Cînd o parte din colectiviști au plecat să secere ultimele spice de grîu, ceilalți au pornit să treiere orzul. 1.560 kg. boabe orz au obținut în medie la hectar întrecînd cu 700-800 kg. la hectar pe țaranii din sectorul individual. După seceriș colectiviști din Drăghiceni au făcut de îndată dezmiriștitul, însămințînd pe o bună parte din miriște porumb furajer. C. Vințanu
corespondent

Au dezmiriștit 500 hectare

Țaranii muncitori din satele raionului Tulcea au recoltat și început dezmiriștitul la timp. Astfel în comuna Valea Nucarilor țaranii muncitori au dezmiriștit pînă acum 42 hectare, în Isaccea 36 hectare.

Pe raion în sectorul particular și în gospodăriile colective s-au dezmiriștit peste 200 hectare, iar pe ogoarele gospodăriei de stat s-au dezmiriștit 300 hectare.

Printre fruntașii de pe ogoare

Mergînd prin comuna Ciurpereni din regiunea Craiova, privirile ți se vor opri fără să vrei pe tabla de onoare din fața sfatului popular. Maria Besne, Nicolae Cucu, Constantin Peptan, Dumitru Nanu și alții au secerat de mult grînele, au făcut dezmiriștitul, iar acum au început treierul.

În comuna Urzicuța de ajungi, ai să așii că țaranii muncitori de acolo au terminat în întregime secerișul. Zilele trecute ei au început treierul. Din prima zi de treieruș 30 țarani muncitori din comună au și predat cotele de grîu cuvenite statului Nicolae Dobrescu
corespondent

Sarcina numărul unu

Pîndînd între zoriilor, șeful de echipă Mirgău Ion își făcu fel de fel de planuri. Se trezise de mult și nu mai avea astimpăr. O singură gînjă îl frîmînta. Să nu se întimplă ceva secerătorilor-legători în timpul lucrului. Celelalte lasă că știu ei colectiviștii din satul Stejerei cum să le rostuiască.

Nu se luminase bine de ziuă și Mirgău intră pe poarta colectivei. De după colțul clădirii îi ieși înainte președintele Crețan Aristide.

— Credeam că sînt primul — vorbi Mirgău.

— Și eu credeam c-o să fiu singurul — răspunse președintele rîzînd. — Ești gata?

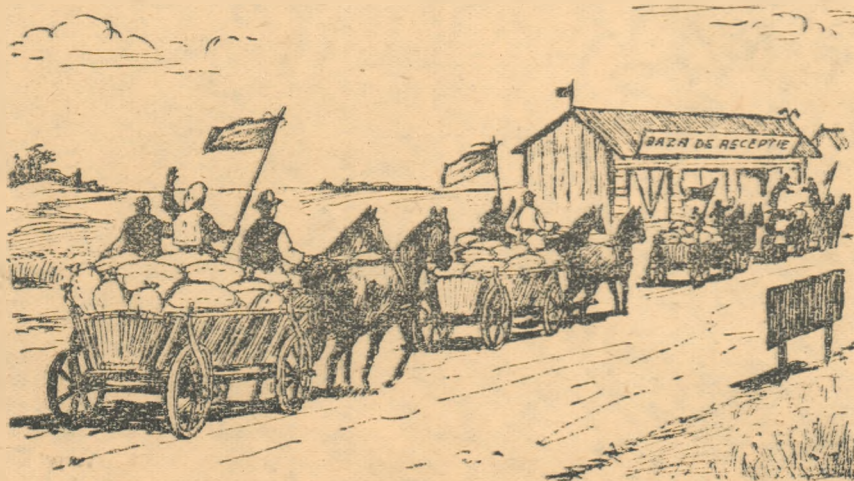
— Gata-s de o săptămînă. Am verificat ascără din nou secerătorile, atelajele. Totul îi în regulă.

Pe culmile dealurilor începu a se desluși geana trandafirilor a dimineții. Colectiviștii intrau în grup în curtea gospodăriei. Pe uliță începu a dudu tructoarele. În mal puțin de o jumătate de ceas fiecare știa ce are de făcut. Apoi ca pentru

o mare sărbătoare porniră spre tarlalele întinse ale colectivei.

În adierea vîntului ușor de dimineață grîul înalt și bogat în spic tîlăzuia asemeni valurilor mării. Purlate de tractoarele brigadierului Tălaru Grigore, 2 secerători-legători înaintară în lan. Abia se ve-

deau din grîul înalt. Snopii grei se înșiruiău pe miriște în rînduri drepte. În urma mașinilor harnicii colectiviști Roventza Ioana, Lăzăroiu Ion, Crețan Aneta și alții adunau snopii și-i clădeau în clăi pe marginea miriștii. Odată cu secerișul să-

ceau și dezmiriștitul. Nici un ceas nu-l irosesc.

...E seară. Tovarășul Crețan, președintele colectivei, e înconjurat de harnicii lucrători. Suride mulțumit.

— Astăzi ați făcut treabă bună. S-au secerat 10 hectare; asta înseamnă că am muncit organizat.

— Pînă pominine vom da gata cele 33 hectare — își luă angajamentul șeful de brigadă Tătaru Grigore. Și așa va fi.

— De mine începem căratul snopilor pentru treieruș — adăuse președintele, și...

— Și cu primele boabe treierate — cele mai frumoase — vom zbura către baza de recepție — răspunseră în cor colectiviștii. Aceasta-i acum sarcina de căpetenie — sarcina numărul unu.

Printre primii care au predat cotele către stat au fost și colectiviștii din satul Stejerei, comuna Pînoasa, raionul Tg. Jiu.

I. Sbirciog
corespondent

GOSPODĂRIA AGRICOLĂ COLECTIVĂ

IZVOR DE BELȘUG ȘI BUNĂSTARE

S-au împlinit la 24 iulie anul acesta 5 ani de la înființarea primelor gospodării agricole colective în țara noastră. Pășind pe drumul arătat de plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949 și învățând mereu din minunata și glorioasă experiență a colhoznicilor sovietici, colectiviștii din țara noastră au obținut succese însemnate în sporirea producției agricole vegetale și animale; a crescut nivelul lor de trai și cultural.

Gospodăriile agricole colective fruntașe sînt exemple vii de gospodării puternice, dovezi cu neputință de tăgăduit ale superiorității agriculturii socialiste față de mica gospodărie țărănească individuală.

Să muncim pentru întărirea economică și organizatorică a gospodăriilor agricole colective, pentru a atrage tot mai mulți țărani muncitori care să pășească de bunăvoie pe drumul socialismului!

„Viață nouă, în case noi“

Călătorul se oprește în popas și privește mirat. De 5 ani nu mai fusese prin partea locului. Tarlale întinse de grâu, porumb și alte culturi îi apar înaintea ochilor. Clădiri frumoase, mai înalte, se zăresc în zare. Să fi greșit drumul? Nu. Drumul nu e de loc greșit. E satul Roma, raionul Botoșani. A văzut scris pe o tăbliță. Și apoi privind mai bine, încă se mai văd locuri și clădiri cunoscute. Pășește grăbit și pătrunde pe una din uliți în satul pe care nu l-a mai văzut de ani de zile. Este „ulița colectiviștilor“. Pe una din cele mai frumoase clădiri stă scris pe o tăbliță: Gos-

podăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie“. Nu departe de sediu se înalță două magazii, un atelier de lemnărie și fierărie. Apoi de-a lungul uliții se înșiruie casele noi ale colectiviștilor. Gheorghe Tofan, Mihai Floraru, Dumitru Budnărașu, Ioan Puiu și Nicolae Pinzaru locuiesc astăzi în case noi, frumoase și luminoase. „Viață nouă în case noi“ spun cînd stai de vorbă cu ei. Apoi încep a povesti despre realizările colectivei lor dragi.

220 de familii muncesc azi în colectivă. Anul trecut au realizat cu peste 600 kg. mai multe cereale la hectar decît țărani cu gos-

podării individuale din sat.

Călătorul vizitează apoi ferma zootehnică. „Mindria noastră“ spun colectiviștii. 480 de oi, 18 cai, 17 vaci, 12 boi, 28 porci, peste 400 păsări. „Acesta, ca să zicem așa, este numai începutul“. Lămurește brigadierul zootehnic. Dar colectiviștii din satul Roma au și 3 eleștee de pește, o frumoasă grădină de legume și zarzavaturi, care le-au adus mari venituri.

Gheorghe Tofan, unul care și-a construit casă nouă, a primit anul trecut pentru zilele-muncă făcute în colectivă, cîteva mii de kilograme de grâu, porumb, floarea soarelui, mazăre, fasole, cartofi, brînză, lînă, pînzeturi și alte produse, precum și bani.

Iată ce înseamnă munca în gospodăria colectivă. Iată de ce călătorul nostru era să nu mai cunoască satul pe care-l mai vizitase în urmă cu ani de zile.

Pe una din uțele comunei Cernești, raionul Trușești, se înalță o minunată casă de locuit. Dacă întrebi a cui e casa, oamenii te privesc mirați. „Cum, nu știi? E a lui Alecu Hurculeac. Pentru zilele-muncă făcute anul trecut împreună cu 3 membri ai familiei a primit 6.400 kg. grâu, 4.800 kg. porumb și multe alte produse. Și ca el încă mai sînt la noi în colectivă“.

In patru ani, cît în douăzeci

Sînt aproape patru ani de cînd a luat ființă colectiva noastră. La început ne-am înscris 34 familii. Astăzi cele 178 de familii de colectiviști muncesc cu spor pentru a-și îmbunătăți traiul și a șterge urmele mizeriei din trecut.

Un mare ajutor am primit noi din partea S.M.T.-Hărman. Brigada 14-a S.M.T. condusă de Filker Ion și avînd tractoriști desloinici ca Pațincu Ion, ne ajută mereu la lucrările de pe cele 780 hectare. Anul acesta nădăduim să obținem peste 1.700 kg. grâu la hectar și cam tot atît la orz și la ovăz; iar la sfecla de zahăr și cartofi — să obținem recolte de peste 30.000 kg. la hectar. În patru ani de zile grădina de zarzavat a colectivei s-a mărit cu 15 hectare. Și la creșterea animalelor am obținut succese deosebite. La început aveam doar 3 vaci, vreo 40 de boi și 14 cai. Astăzi colectiva noastră are 56 vaci de lapte, 76 tineret bovin, 60 boi, 36 cai, 450 oi de rasă, 80 porci și peste 500 păsări din care 320 rațe și 80 găște. Numeroși co-

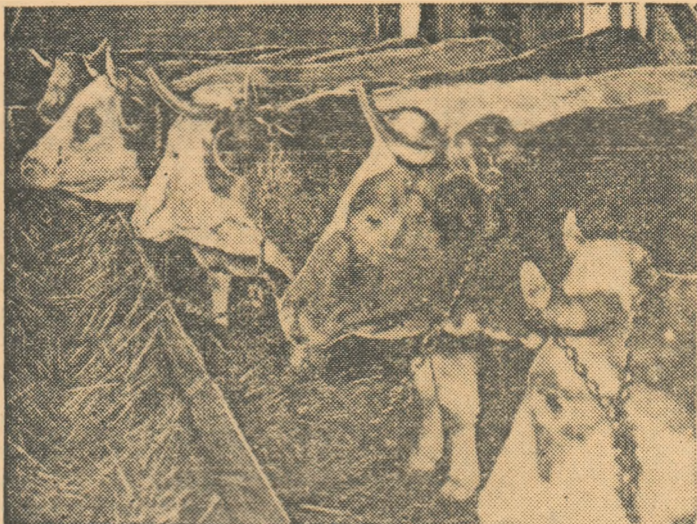
lectiviști au acum în ograda lor vaci, porci și păsări. Datorită muncii în colectiv, colectiviști ca Ianasch Mihail, Ștreifer Gheorghe, Ștefani Iosif, Galter Martin, Costea Gheorghe și alții și-au îmbunătățit mult nivelul de trai. Unii și-au construit case noi sau și-au cumpărat mobilă nouă, și-au instalat lumină electrică și și-au adus radio. Alții și-au trimis copiii la școli superioare.

De un mare ajutor pentru femeile din colectivă noastră sînt creșa de copii și căminul de zi. Copiii își petrec timpul zilei într-o frumoasă clădire împrejmuită de un parc, unde li se dă hrană și îngrijire bună și au posibilitatea să învețe lucruri frumoase și folositoare.

Noi putem spune fără laudă că în comuna Feldioara s-au schimbat atît de multe, în patru ani cum nu speram noi în douăzeci de ani.

Ciucu Ion

președintele gospodăriei agricole colective „23 August“ din comuna Feldioara, raionul Stalin

În gospodăria colectivă vitele sînt bine hrănite și ținute în grajduri curate. Iată în fotografie o parte din ferma de vaci a gospodăriei colective „Drum Nou“ din comuna Cristian, raionul Stalin.

Un grup de colectiviști din gospodăria agricolă colectivă „M. I. Kalinin“ din comuna Recaș, regiunea Timișoara, la colțul roșu al gospodăriei, ascultînd știrile cele mai noi.

La 1 august e mare sărbătoare pentru marinarii noștri. Este Ziua Marinei Republicii Populare Romîne. Dar nu este numai o sărbătoare marinărească, ci o sărbătoare a întregului popor. Marinarii sînt iubiți de oamenii muncii de la orașe și sate, mîndrindu-se cu ei. Poporul nostru știe că a fi marinăru înseamnă a fi neînfricat și priceput, dîrz și cu voința de neclintit.

Răsfoind paginile istoriei, acolo unde se vorbește de luptele de la 1877 împotriva turcilor, aflăm despre minunile de vitejie făcute de marinarii ruși și romîni pe Dunăre. Bătrînul nostru fluviu s-a transformat atunci într-un cîmîtir de vase turcești. Tot împreună, marinarii ruși și romîni au luptat cu eroism în anii primului război mondial.

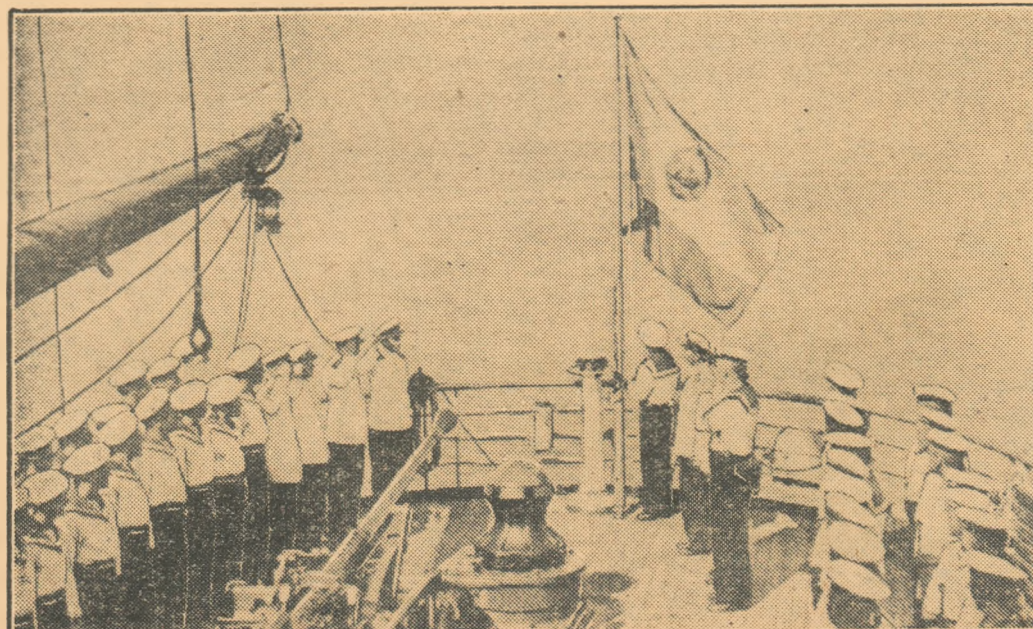
În 1944, marinarii romîni

Ziua Marinei

au înscris din nou în istorie pagini de glorie. Începînd chiar din ziua de 23 Au-

gust, navele militare romînești au deschis focul asupra navelor hitleriste care

înceau să fugă pe Dunăre către Germania și împotriva coloanelor de trupe

neștești care încercau să treacă Dunărea.

Au trecut anii și atît pe Dunăre cît și pe Marea Neagră circulă iar nestingherile vasele comerciale. E pace.

Dar în lume mai sînt cercuri politice conducătoare care nu doresc schimburi comerciale, cărora nu le place să vîndă cafea, ci obuze, nu cui, ci puști, cărora numai armele le mai pot da viață.

De aceea marinarii urmăresc cu vigilență manevrele dușmanilor păcii și nu precepeșc nici un efort pentru a apăra cît mai bine granițele maritime ale patriei noastre.

Poporul nostru înconjoară cu dragoste pe marinarii Armatei noastre Populare, iar partidul și guvernul fărăi se îngrijesc ca marina noastră să fie cît mai bine înzestrată.

Ofițer de marină
Dumitru Dumitru

Succese strălucite dobândite de poporul sov.etic

Nu numai oamenii sovietici, ci și prietenii lor din toate țările urmăresc cu mult interes comunicatele despre rezultatele îndeplinirii planurilor de stat în U.R.S.S. Succesele pe care le obțin oamenii sovietici în dezvoltarea economiei și culturii Țării Sovietice, însușesc în aceeași măsură popoarele care au pornit de acum pe drumul socialismului, cit și pe acele popoare care mai poartă lanțurile robiei capitaliste.

Zilele acestea a apărut în ziare Comunicatul privind îndeplinirea planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. în prima jumătate a acestui an. Este un nou bilanț al nenumăratelor izbâzi dobândite de poporul sovietic. Nu există domeniu de activitate, fie în industrie sau în agricultură, în transporturi sau în ocrotirea sănătății, în care ultimile 6 luni să nu fi adus cu ele noi și însemnate progrese. Față de prima jumătate a anului trecut, în anul acesta producția globală a întregii industrii a U.R.S.S. a crescut cu 14 la sută. Și se știe că în anul 1953 producția globală a industriei a fost cu 10 la sută mai mare față de aceeași perioadă a anului 1952.

În afara industriei grele, care a continuat să se dezvolte, a crescut într-un ritm rapid producția de bunuri de larg consum. A crescut de asemenea și producția de mașini agricole. Astfel s-au produs cu 19 la sută mai multe tractoare, cu 11 la sută mai multe pluguri de tractor, cu 57 la sută mai multe cositoare auto-propulsate, mai multe mașini pentru recoltarea bumbacului, combine pentru sîcclă și multe altele.

De asemenea, în agricultură s-au obținut succese însemnate prin depășirea planului însămînțării de primăvară la toate culturile. În prima jumătate a acestui an agricultura a fost înzestrată cu încă 92.000 tractoare (socotite în tractoare a 15 cai putere), 52.000 autocamioane, 18.000 combine cerealiere, 15.000 cositoare de tractor și auto-propulsate, 5.000 combine pentru recoltarea cartofilor și încă multe altele.

Ca o expresie a griii partidului comunist și guvernului sovietic față de om, Comunicatul arată cu cât a crescut producția la principalele produse alimentare. De pildă, la pește cu 13 la sută, la produse lactate cu 10 la sută, produse zaharoase cu 5 la sută, paste făinoase cu 16 la sută, ceai cu 14 la sută, săpun cu 22 la sută și așa mai departe. Fiecare din aceste procente este o dovadă de netăgăduit a faptului că viața oamenilor sovietici devine pe zi ce trece mai îmbelșugată, mai plină de bucurii.

Viața Țării Sovietice nu pulsează numai în industrie și agricultură, ci și în marile centre de cultură, în școlile al căror număr crește mereu, peste tot unde trăiesc și muncesc oamenii sovietici. De aceea, rezultatele muncii lor sînt dătătoare de curaj, de încredere în viață, pentru orice om care simte și dorește să simtă ce înseamnă bucuria de a trăi liber.

O arie acoperită în colhozul „Molotov”. Acoperișul ariei se deschide, ceea ce grăbește uscarea boabelor.

Colhozul „Molotov” stăpînește în folosință veșnică întinderi uriașe de pămînt. Ogoarele colhozului se întind în toate părțile pe o lungime de 15 kilometri. Colhozul are în total 11.000 hectare de pămînt, din care 9.000 hectare pămînt arabil.

În anul 1953 colhozul „Molotov” a însămînțat cu cereale, legume și culturi tehnice 4.353 hectare de pămînt. Restul de pămînt arabil s-a însămînțat cu herhuri perene și s-a folosit ca fînețe și pășuni.

Potrivit Hotărîrilor Partidului Comunist și Guvernului Sovietic cu privire la dezvoltarea continuă a agriculturii, colhozul „Molotov” a revizuit structura suprafețelor însămînțate și a căutat rezerve pentru lărgirea semănăturilor de cereale și culturi tehnice. Arîndu-se pămînturile virgine și întelenite, cum și semănăturile de ierburi pe-

rene puțin productive, suprafața însămînțată a fost lărgită în primăvara acestui an cu peste 4.000 hectare. S-au lărgit semănăturile de grîu de Altai, sîcclă de zahăr, floarea soarelui, în și alte culturi tehnice, cum și semănăturile de culturi furajere.

Lanurile de grîu sînt mărginite de perdele de păduri. Late de 20 metri, acestea se întind de la răsărit la apus. Freamătă frunzele arțărilor și plopilor, mici încă, dar vinjoși. Aceste minunate perdele au fost făurite de colhoznici în răs-timp de cîțiva ani.

Trecînd pe lîngă perdelele de păduri de protecție, agronomul Babarîkin ne spune:

— Lărgirea semănăturilor nu e totul. Lucrul cel mai de seamă stă în sporirea recoltelor la hectar. Colhoznicii noștri luptă neconținut

împotriva stihiiilor stepei. Noi strîngem umezeala pe ogoare și perdelele acestea de păduri ne ajută mult la reținerea zăpezii. Dar noi nu ne punem nădejdea numai în perdelele de păduri, ci ne dăm silința să aplicăm cît mai larg întregul complex de măsuri agrotehnice: însămînțăm culturile devreme și într-un sol bine lucrat, introducem tot mai multe îngrășăminte locale și minerale, împrăștiem îngrășăminte suplimentare cu avionul, executăm toate lucrările de întreținere între rînduri la culturile prășitoare.

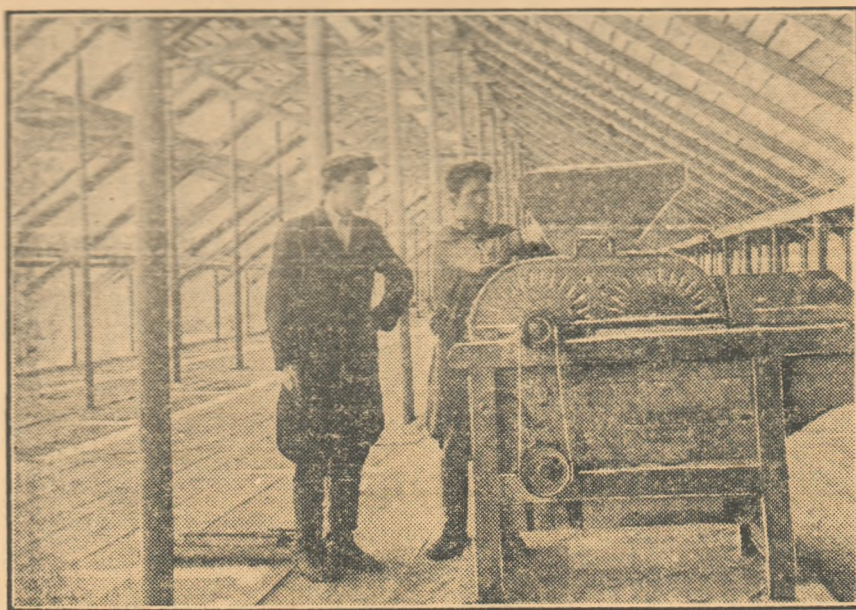
În colhozul „Molotov” sînt trei brigăzi de cîmp și trei brigăzi de tractoare de la S.M.T., care lucrează în strînsă colaborare. Toate lucrările cu volum mare de muncă sînt executate cu mașinile.

Brigăzile de tractoare și de cîmp stau împreună în taberele de cîmp.

În apropierea taberelor de cîmp se construiesc arie acoperite. În tabăra brigăzii de cîmp a lui Semion Nikipelov am văzut o arie acoperită gata. Aceasta este o șură lungă cu acoperișul care se deschide mecanic. În zilele cu soare aici se vor usca boabele. Alături este o platformă largă de beton armat, unde se vor curăța boabele. Aici s-au și montat agregatele de curățat boabe, instalațiile de încărcare și celelalte.

Agronomul Babarîkin ne spune: — Noi nu ne punem nădejdea în vremea bună și de aceea construim din timp arie acoperite. La noi lucrează la strînsul recoltei mai mult de zece combine. Dacă în anul 1953 am obținut o recoltă globală de cereale de 2.000 tone, anul acesta credem că vom recolta pe puțin 6.000 tone.

B. JIRNOV

Verificarea mașinilor de curățat boabe pe una din ariile acoperite ale colhozului „Molotov”.

Fabrici mobile de unt și de brînză

În urma turmelor colhoznice, mîinate la pășunatul de vară în munții Kirghiziei, au plecat și cîteva fabrici mobile de produse lactate. Vara vor funcționa aici aproximativ 100 de întreprinderi mobile, lucru care va permite să se pre-

lucreze pe loc zeci de mii de chintale de lapte.

Se prevede construirea unor fabrici mecanizate pe pășunile asezate la mari depărtări. Prima întreprindere de acest fel este fabrica de brînzeturi, construită de curînd pe platoul înalt al muntelui Santal.

După primele zile de recoltare

Colhozul „Ciongareț” din ținutul Stavropol a început în acest an printre cele dinții colhozuri din raion muncile de recoltare. Pe ogoarele acestui colhoz lucrează acum 11 combine, care au de recoltat grîu și orz de pe o suprafață de 2.600 hectare. După primele zile de recoltare colhozul a și predat statului peste 300.000 kg. grîu de prima calitate.

In întâmpinarea congresului cooperației

Pe zi ce trece magazinele cooperative sâsești se aprovizionează cu tot mai multe mărfuri de bună calitate. Noi unități de desfacere și noi cooperative se înființează. Se dezvoltă tot mai mult achizițiile de produse animale și vegetale. Toate aceste realizări frumoase sînt închinare celui de al doilea Congres al

cooperației de consum din țara noastră, care își va începe lucrările în curînd.

Pe întreaga patrie lucrătorii unităților cooperatiste raionale și sâsești se întrec în lupta dirză pentru a duce la îndeplinire angajamentele luate la consfăturile de producție — pentru a face și mai îmbelșugată viața celor ce muncesc.

Produse industriale — pentru țărănimea muncitoare

Prin schimbul dintre oraș și sat ce se întărește tot mai mult, muncitorii de la orașe trimit țărânilor muncitoare tot mai multe și mai bune produse industriale. Nenumărate comune și sate au fost înzestrate cu noi magazine universale, în care se vînd diferite mărfuri. De pildă, în comuna

Stănești, raionul Tg. Jiu, s-a deschis zilele trecute un nou magazin universal alcătuit din sectoarele de încălțăminte, textile, confecțiuni, produse alimentare, librărie, metalo-chimice și altele. În ziua inaugurării, țărânii muncitori și-au arătat nespusa mulțumire cumpărînd diferite mărfuri în valoare de 10.000 lei.

De asemenea, în satul Poiana din același raion, în comuna Balaci din raionul Roșiori de Vede, ca și în celelalte colțuri ale țării, s-au deschis în cinstea Congresului cooperației și a zilei de 23 August magazine universale pentru țărănimea muncitoare.

Legume — oamenilor muncii

Numai în cîteva săptămîni, prin cooperativele din raionul Mihăilești, au fost achiziționate și preluate prin contractări 28 tone ceapă

verde, 130 tone mazăre verde, 209 tone diferite legume, 4 tone roșii și altele.

La fel și cooperativele din raioanele Crevedia, Vidra,

Răcari și altele, asigură zilnic pe oamenii muncii din capitală și din celelalte orașe ale țării cu mari cantități de legume.

Chioșcuri la arii

Pe lângă ariile de treier din raionul Virtoapele s-au organizat 47 chioșcuri. Ele aduc un nespun ajutor celor ce se întrec în bătălia treierii, făcîndu-le mun-

ca mai plăcută, mai rodnică. Chioșcurile acestea sînt aprovizionate cu ziare, broșuri, reviste, produse alimentare, băuturi răcoritoare și altele.

Dar nu numai pe ariile raionului Virtoapele întîlnim astfel de chioșcuri, ci și pe multe arii ale celorlalte raioane din țara noastră.

Zilnic tot mai mulți țărani muncitori își valorifică produsele lor prin cooperative. Într-o sigură zi, la centrul de valorificare din Osmanu, raionul Brăila, s-au valorificat cîteva zeci de păsări.

Să pregătim conserve pentru iarnă

Prepararea conservelor nu este grea și nici prea scumpă. Reușita este sigură chiar pentru o începătoare în ale bucătăriei, dacă urmărește cu băgare de seamă cîteva reguli.

Conservarea fasolei verde, țucără și grasă. Alegem păstăi tinere, proaspăt culese, fără afe și fără pete. Le curățăm, le spălăm și o-părim în apă clocotindă cu sare (două lingurițe de fiecare litru de apă), în care stau cîteva minute pînă ce na mai plesnesc cînd le îndoim. Le scoatem apoi și le cufundăm imediat în apă rece. Scurgem apa și așezăm păstăile neîntirziat în borcane, fără a le indesa. Turnăm peste fasole apă fierbinte cu sare (10-20

grame la litrul de apă). Zeama trebuie să acopere păstăile cel puțin ca de două degete, iar deasupra apei să mai rămînă un loc gol ca de un lat de deget. Sticlele se umplu numai pînă unde începe gîtul lor. Fasolea trebuie prelucrată foarte repede, altminteri începe să se acrească. Apoi astupăm sticlele sau borcanele cu mațe uscate de vită — spălate mai înainte cu apă caldă — le legăm și imediat le punem la fiert. Așezăm sticlele sau borcanele într-un căzanel de tablă sau o oală mare. Punem talaș sau paie curate sub și între sticle, ca să nu se spargă. Umplem vasul cu apă caldă, care să fie la aceeași înălțime cu zea-

ma din sticle sau borcane. Băgăm de seamă ca apa să fiarbă tot timpul cit mai domol. Socotim timpul de sterilizare din momentul cînd încep să se urce înăuntru conservelor bășicuțe mici de aer. Conținutul sticlelor sau borcanelor nu trebuie să clocotească.

Fasolea verde tină pusă în sticle sau borcane de 1/2 litru, se fierbe timp de 1 oră. Cea pusă în sticle sau borcane de un litru, se fierbe timp de o oră și 40 minute. Fasolea grasă, în apă sau bulion, pusă în sticle sau borcane de 1/2 litru, se fierbe timp de o oră și jumătate, iar cea pusă în sticle sau borcane de un litru, se fierbe o oră și 50 minute.

Prin tratative, spre unificarea Coreei

A trecut un an de cînd în Coreea a încetat bubuitul tunurilor. Acest an a adus cu el roadele bogate ale muncii pașnice, ale muncii entuziaste de reconstrucție. Orașele și satele Republicii Populare Democratice Coreene renasc din ruini, mai mindre, mai frumoase decît au fost înainte.

Pacea impusă de poporul coreean cu sprijinul tuturor popoarelor lumii a trecut departe de hotarele Coreei. La un an după semnarea armistițiului din Coreea, într-un alt colț al Asiei, în Indochina, tunurile au fost readuse la tăcere. Victoria poporului coreean a deschis calea păcii în Asia. Bineînțeles cu acest fapt nu se pot împăca acei cărora anii războiului din

Coreea și Indochina le-au adus noi profituri, adică milionarii americani și slugile lor. Li Sin Man a plecat la Washington pentru a-i cere lui Eisenhower ca Statele Unite să-l sprijine, spre a reîncepe războiul împotriva R. P. D. Coreene. Toate acestea dovedesc că imperialiștii americani și sluga lor din Coreea de sud nu s-au învățat minte după înfrîngerea suferită în Coreea.

Poporul coreean știe bine că așa cum a arătat în nenumărate rînduri guvernul sovietic, mergîndu-se pe calea tratativilor se va putea stabili definitiv pacea în Coreea, asigurîndu-i-se o dezvoltare înfloritoare într-o patrie unită și democratică.

CARNET EXTERN

Sărbătorirea zilei Flotei Sovietice

La 25 iulie, poporul sovietic și forțele sale armate au sărbătorit tradiționala zi a Flotei Maritime Militare a U.R.S.S., în cadrul căreia au avut loc nume-

roase ședințe festive. În orașe și sate s-au ținut prelegeri și conferințe despre glorioasa istorie a flotei sovietice.

R. P. Polonă a consimțit să participe la Comisia internațională de supraveghere a armistițiului în Indochina

Guvernul polonez a consimțit ca Polonia să participe la lucrările Comisiei internaționale de suprave-

ghere și control din Indochina, la solicitarea primilor miniștri ai Uniunii Sovietice și Angliei.

În Adunarea Națională Franceză

În Adunarea Națională Franceză au avut loc dezbateri cu privire la problema Indochinei. Primul ministru, Mendès France, a făcut o expunere asupra desfășurării conferinței de la Geneva și a lăudat eforturile depuse de conducătorii conferinței, V. M. Molotov și A. Eden, pentru încheierea acordului. Nume-

roși deputați francezi au vorbit despre mulțumirea opiniei publice franceze față de încetarea jocului în Indochina.

Adunarea a adoptat 501 voturi față de 93 contra, o rezoluție care reprezintă votul de încredere dat guvernului condus de Mendès France.

Declarația unui ministru al Birmaniei

Din Rangoon se anunță că ministrul birman al înformațiilor a declarat corespondentului ziarului „New Times of Burma” că guvernul său consideră că semnarea acordului de armistițiu în Indochina, la conferința de la Geneva, reprezintă o contribuție pozitivă la slăbirea încordării internaționale, în special în

Asia de sud-est. El a declarat că cercurile guvernamentale birmane și-au exprimat o mare satisfacție la aflarea acestei știri. Semnarea acordului de armistițiu dovedește că pacea poate fi obținută cu ajutorul tratativilor. În soluționarea problemelor litigioase internaționale, a adăugat el, singura cale justă este calea tratativilor.

Uneltirile imperialiștilor americani și ale clicii lisenmaniste

Clica lisenmanistă din Coreea de sud se teme de pace și caută să se țină la putere prin organizarea de noi aventuri militare. Astfel, Li Sin Man a plecat duminică la Washington

unde, după părerea observatorilor politici apuseni, el va cere guvernului american mărirea ajutorului în bani pentru Coreea de sud, în vederea reluării ostilităților împotriva R. P. D. Coreene.

Declarația ministrului de externe A. Eden

La înapoierea sa de la Geneva, A. Eden, ministrul de externe al Angliei, a declarat printre altele că acordurile încheiate la conferința de la Geneva au pus capăt războiului din Indo-

china, înlăturînd primejdia extinderii acestui război. De asemenea, Eden a declarat că: „Crede și speră că succesul conferinței de la Geneva va duce la o slăbire a încordării internaționale”.

Acordurile de la Geneva – o mare victorie a forțelor păcii

În atenția directorilor căminelor culturale

Conferința „Acordurile de la Geneva – o mare victorie a forțelor păcii” se va citi la toate căminele culturale în cadrul șezătorii de duminică, 1 august

Timp de aproape trei luni de zile s-au desfășurat la Geneva (Elveția) lucrările conferinței miniștrilor afacerilor externe ai U.R.S.S., R. P. Chineze, Angliei, Franței, Statelor Unite și ai altor state interesate în rezolvarea unor probleme însemnate care priveau Asia. La 21 iulie lucrările conferinței de la Geneva au luat sfârșit cu hotărâri importante privind scopul principal care a stat în fața ei, și anume, restabilirea păcii în Indochina.

Acordurile încheiate la Geneva prevăd interzicerea de a se crea baze militare în cele trei state ale Indochinei de către alte puteri străine. Totodată cele trei state ale Indochinei și-au luat obligația de a nu lua parte la nici o alianță militară și a nu îngădui nimănui să folosească teritoriul lor în vederea reînțelegerii operațiilor militare sau în scopul ducerii unei politici agresive.

La conferința de la Geneva au fost luate de asemenea hotărâri cu privire la ținerea unor alegeri libere în Vietnam în cursul lunii iulie 1956, creându-se astfel condițiile pentru unificarea națională a Vietnamului, potrivit cu interesele și năzuințele naționale ale întregului popor vietnamez. De o mare însemnătate este și acordul privitor la ținerea în Laos și Cambodgia, în cursul anului 1955, a unor alegeri generale prin vot secret și în condițiile respectării libertăților fundamentale.

Războiului din Indochina, care a durat aproape 8 ani, i se pune capăt în urma unor tratative îndelungate dar rodnice. Lupta îndârjită a popoarelor Indochinei, care au înscris pagini de glorie și de eroism apărându-și dreptul sfânt la o viață liberă și independentă, dovedește încăodată că astăzi în lume nu sînt forțe în stare să poată frînge voința de libertate a popoarelor, care și-au luat soarta în propriile lor mâini. În tot timpul lucrărilor conferinței de la Geneva, delegația R. D. Vietnam a venit neîncetat cu propuneri constructive în vederea încetării focului și restabilirii drepturilor naționale ale popoarelor din Indochina. Restabilirea păcii în Indochina este în același timp rodul luptei stăruitoare duse de poporul francez în frunte cu clasa muncitoare care neîncetat s-a ridicat împotriva acestui război, privindu-l ca pe un război murdar, rușinos pentru Franța.

Restabilirea păcii în Indochina face tot mai puternic adevărul de neclintit că nu există probleme în lume asupra cărora sînt neînțelegeri și care să nu poată fi rezolvate pe cale pașnică, pe calea tratativelor și a acordurilor îndreptate spre întărirea păcii. Statele, oricare ar fi orânduirea lor politică și socială, pot trăi în bună înțelegere, iar prin strînse legături comerciale și culturale se ușurează calea spre apropierea popoarelor.

Aceste nobile principii au stat și stau la baza politicii externe dusă de Uniunea Sovietică. În nenumărate rânduri guvernul sovietic, oamenii politici sovietici, prin declarațiile lor au arătat necesitatea urmării de către toate țările a unei politici de înțelegere și colaborare prietenească, pe baza respectării fiecărei țări mici sau mari în parte. Oamenii iubitori de pace de pretutindeni au îmbrățișat cu căldură politica guvernului sovietic și luptă pentru ca ea să prindă viață în toate colțurile lumii.

Marea victorie obținută de forțele păcii prin restabilirea păcii în Indochina n-ar fi fost cu puțință fără sprijinul neobosit pe care l-a dat neîncetat Uniunea Sovietică. Conferința de la Berlin care și-a ținut lucrările la începutul acestui an, a fost tot rodul inițiativei guvernului sovietic. Ideea convocării unei conferințe la Geneva, care să examineze problemele coreeană și indochineză, a venit tot din partea guvernului sovietic.

Oamenii politici care au cunoscut cel mai de aproape străduințele delegației sovietice la Geneva, au subliniat marea lor însemnătate pentru succesul conferinței. În cuvîntarea sa rostită în fața parlamentului, primul ministru francez Mendès France a vorbit despre acțiunile întreprinse de V. M. Molotov, șeful delegației sovietice pentru a apropia punctele de vedere ale celor două părți.

Acordurile de la Geneva înseamnă recunoașterea internațională a luptei de eliberare națională a popoarelor Indochinei pentru care a luptat neobosit Uniunea Sovietică. La Geneva s-au încheiat acorduri care țin seama de interesele Franței și de perspectiva colaborării ei prietenești cu popoarele Indochinei.

Alături de Uniunea Sovietică, o contribuție deosebit de mare în obținerea succesului conferinței de la Geneva l-a dat Republica

Populară Chineză. Faptele de zi cu zi dovedesc că astăzi, marile probleme care frămîntă omenirea nu pot fi examinate și rezolvate cu succes, fără participarea Chinei Populare. Participarea R. P. Chineze la conferința de la Geneva a înlesnit și grăbit rezolvarea cu succes a problemei restabilirii păcii în Indochina. Arătînd rolul important jucat de R. P. Chineză la conferința de la Geneva, un ziar din India scrie: „Recunoașterea Chinei ca una din cele cinci mari puteri și admiterea ei în O.N.U. este azi mai mult ca oricînd cea mai bună garanție a păcii în Asia”. Iată de ce se pune cu tot mai multă tărie problema restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite, problema care continuă să rămînă nerezolvată datorită opunerii inverșunată a cercurilor guvernante din Statele Unite ale Americii. Încheierea păcii în Vietnam este o puternică lovitură dată planurilor urzite de imperialiștii americani de a folosi războiul din Indochina în scopul dezlănțuirii unui război general în Asia și în întreaga lume. Prin politica lor dusă împotriva năzuințelor popoarelor, la Geneva, cercurile războinice din Statele Unite ale Americii s-au văzut și mai mult izolate. „La Geneva, scrie ziarul englez „News Chronicle”, Franța și Anglia au acționat într-o mare măsură fără America. Dar aceasta nu este un rău, ci dimpotrivă poate fi chiar util...” Iată dar că nici alianții cei mai apropiați ai Statelor Unite ale Americii n-au găsit de cuviință să urmeze întru totul politica războinică a cercurilor guvernante americane.

Reprezentanții cercurilor războinice americane au fost aceia care în toți tratativelor de la Geneva au organizat felurite conferințe separate, urmărind să împiedice succesul conferinței de la Geneva, să înjghebe un bloc războinic în Asia de sud-est. Cînd lucrările conferinței erau aproape de sfîrșit și se întrededa un bun rezultat al ei, Dulles, ministrul de externe al S.U.A., într-o încercare de ultimă oră, prin discuțiile separate duse la Paris cu ministrul englez și francez, a căutat să lovească în succesul care se apropia.

Neputînd să împiedice realizarea acordurilor de la Geneva, cercurile conducătoare americane își întetesc uneltirile în vederea înjghebării alianței militariste din Asia de sud-est. Delegația Statelor Unite ale Americii este singura dintre delegațiile participante care nu a semnat declarația de încheiere a conferinței de la Ge-

neva. La Geneva nu s-a ajuns la o rezolvare justă a problemei coreene în interesul unificării naționale a Coreei datorită în primul rînd piedicilor puse de delegația Statelor Unite ale Americii. Totodată imperialiștii americani își măresc presiunile în Europa, în vederea punerii pe picioare a militarismului german sub acoperămintul așa zisei „comunități defensive europene”.

Toate aceste uneltiri războinice la care nu vor să renunțe dușmanii păcii, împun popoarelor să rămînă mereu treze, vigilente și hotărîte de luptă pentru a răsturna planurile războinice ale imperialiștilor americani.

Salutînd cu bucurie vestea încheierii cu succes a conferinței de la Geneva și hotărîrea privind încetarea războiului din Indochina, popoarele și-au luat hotărîrea de a lupta mai departe pentru zădărnicierea urzelor războinice ale dușmanilor păcii, pentru continua micșorare a încordării internaționale, pentru soluționarea pe calea tratativelor a tuturor problemelor care sînt încă nerezolvate.

Înfățișînd năzuințele forțelor iubitoare de pace din lumea întreagă, în declarația guvernului sovietic cu privire la conferința de la Geneva se spune:

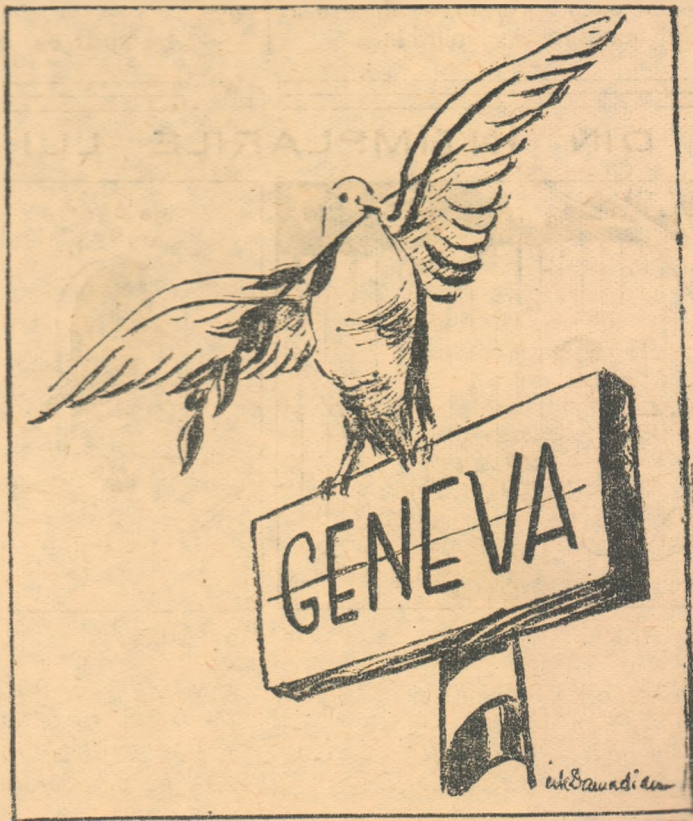
„Guvernul sovietic consideră că acordurile realizate la Geneva cu privire la încetarea focului și restabilirea păcii în Indochina, contribuind la slăbirea încordării internaționale, creează prin aceasta condiții favorabile pentru reglementarea celorlalte probleme internaționale nerezolvate, privind nu numai Asia, ci și Europa, și în primul rînd

a unor probleme ca încetarea cursei înarmărilor și interzicerea armei atomice, asigurarea securității colective în Europa și reglementarea problemei germane pe o bază pașnică, democrată”.

Mergînd pe linia sa neabătută de pace, guvernul Uniunii Sovietice arată neîncetat calea pentru reglementarea a noi probleme internaționale asupra cărora încă nu s-a ajuns la o înțelegere. În nota sa de răspuns din 24 iulie anul acesta, trimisă guvernelor Franței, Angliei și Statelor Unite ale Americii, guvernul Uniunii Sovietice, ținînd seama de rezultatele bune pe care le pot da, în anumite condiții, tratativele între toate țările interesate în întărirea păcii și securității colective, propune să se convoace în următoarele luni o conferință a tuturor statelor europene care vor dori să ia parte la ea, precum și a Statelor Unite ale Americii. Totodată, guvernul sovietic socoate că este de dorit ca Republica Populară Chineză să trimită la această conferință un observator. Popoarele lumii, dornice de pace, au primit cu o deosebită căldură nota guvernului sovietic din 24 iulie, în care văd un pas înainte spre asigurarea slăbirii încordării în relațiile internaționale.

Forțele iubitoare de pace sînt mari și puternice, în stare să înfrîngă pe ațîțtorii la război. La Geneva, prin încheierea acordurilor în vederea restabilirii păcii în Indochina, ele au obținut o strălucită victorie, un pas însemnat pe calea spre slăbirea pe mai departe a încordării internaționale. La Geneva, pacea a învins din nou războiul.

ULTIMUL DELEGAT SOSIT LA GENEVA

Desen de CIK DAMADZ

(Din ziarul „România Liberă” Nr. 3048)

ÎN ACUL „ALBINEI”

EPIGRAME

În raionul Adjud secerișul și treieriișul au rămas în urmă, deși tovarășii de la sfatul popular raional și-au luat angajamentul de a avea realizări deosebite de frumoase în cinstea zilei de 23 August.

**De-o țin tot așa cu graba
Nu ne îndoiți nici unul
Se termină-acolo treaba
Până-n august... 61.**

Gheorghe Constantinescu, agentul agricol al sfatului popular Știrbești, raionul Oltețu, nu are cunoștințe agricole și nici nu se străduiește să și le însușească.

**N-are cunoștințe omul?
Asta nu-i adevărat!
Nu vezi c-are „cunoștințe”
Care... l-au băgat la sfat?**

Cooperativa din comuna Freceței, regiunea Galați, a primit o cantitate de furci de lemn. Prefururile însă n-au sosit nici după două luni.

**Anul ăsta a trimes
Furci de lemn pentru cules
Și U.R.C.A.D. își face planul:
— Preful... îl trimet la anul.**

Nu se-ndură de umbră

Deși holdele erau bune de secerat, până la 18 iulie, Dumitru Frățilă, Nicolae Gh. Ștefan și alți țărani muncitori din comuna Cernica, regiunea București, nu începuseră încă seceratul griului.

— Bine, măi tovarășii voi nu secerati?
— Păi dacă secerăm, se duce dracului bunătațe de umbră!...

Cum i-o fi chemînd?!

La gazeta cetățenească „Ogorul” din comuna Brănești, regiunea București, există un articol semnat de învățătorul I. Bucă. Articolul este intitulat: „A început secerișul”.

Între altele, în articol scrie: „Cei dintii țărani muncitori care stau exem-

plu în fața consătenilor lor sînt tovarășii...” (puncte, puncte).

— Măi frate, cum i-o fi chemînd oare pe fruntașii noștri?

— Păi nu văzuși în articolul tovarășului învățător? Li cheamă... puncte, puncte!!!

Scrișorile lui Ilie Ștefan

Sînt supărat. Păi, cum să nu fii, măi frățioare, cînd întilnești pe cite unul și-ți spune că el e buricul pămîntului, înțeleptul înțelepților. Un înțelept de ăsta am întilnit eu mai acum vreo zece zile într-un sat constănțean, Satului îi zice Mereni, iar gospodarului — adică ar trebui să fie — nea Gavrilă Tatu. Și fiindcă eu sînt unul din ăia care vede tot, știe tot, m-am hotărît să-i dau o povață și lui nea Gavrilă.

— Măi, omule, de ce nu dezmiriștești?

— Nu vreau.

— Nea Gavrilă, știi mătăluță ce-i aia agrotehnică?

— Nu vreau să știu.

Ca să-l aduc pe drumul cel bun, al agrotehnicii, i-am dat pildă din munca mea de plugar de acum doi ani, cînd pentru motivul că n-am dezmiriștit m-am ales c-o pagubă de citeva sute de kilograme cereale la hectar. Dar la urma povestirii păjaniei mele, nea Gavrilă iarăși mi-a spus:

— Nu vreau, eu sînt înțelept.

Eu, pentru motivele că n-am fost înțeles de nea Gavrilă, cit și pentru cauzele că el socotește că înțelepciunea și încăpăținarea pot fi băgate în aceeași oală, l-am făcut atenț la nivelul de trai și i-am cuvîntat:

— Dumneata nu fii la ridicarea nivelului de trai, dumneata nu vrei să trăiești și mai bine de cum trăiești, dumneata...

S-a înfoiat nea Gavrilă ca un coș.

— Am spus eu asta vreedată,

Poznașule? Scornești ceea ce nu mi-a trecut nici prin gînd.

Cît p-aci să-mi zică că sînt mincinos. Dar i-am limpezit-o.

— Dumneata, nea Gavrilă, dumneata care te uii în ochii mei mi-ai spus că nu vrei.

— Am spus că nu vreau să dezmiriștesc, asta recunosc.

— Eh, tot un drac e. Dacă nu vrei să dezmiriștești inseamnă că nu vrei să trăiești mai bine.

— Eu, măi Poznașule, n-am dezmiriștit, dar porumbul, s-o știi, l-am rărișat.

Acum îngăduiți-mi să-mi spun și eu părerea. Dacă nea Gavrilă Tatu e înțelept și d-voastră îl credeți, atunci vă rog să mă credeți și pe mine: eu sînt făcătorul acestei lumi... na, mă credeți?

Fiindcă eu sînt un cetățean care țin la oameni, adică și la nea Gavrilă Tatu, am o dorință: să se găsească într-adevăr la Mereni un tovarăș înțelept de la căminul cultural — sau poate vreun agronom — pentru motivul ca să-i scoată din cap înțelepciunea ce-o are nea Gavrilă. Țăranii muncitori care doresc să se aleagă cu o pagubă de citeva sute de chile cereale la hectar să folosească agrotehnica lui nea Gavrilă.

Iar lui nea Gavrilă, dacă nu s-a hotărît să dezmiriștească, mă gîndesc să-i fac un cadou, să-i dărui o roabă. Să aibă omul cu ce să-și ducă roadele la anul, că de, la agrotehnica lui poate n-o mai fi nevoie de car.

Chestia cu ulciorul...

Mulți țărani muncitori din comuna Copalnic, raionul Lăpuș, știu că Veta Tamaș, care pe vremuri a avut prăvălie, vinde acum pe sub mîna sumedenie de mărfuri.

— A adus Veta mărfuri noi: drojdie, vin, stămbărie — îi spunea rîzînd, zilele trecute, un țaran muncitor mai în vîrstă unuia care n-avea încă mustață.

— Mă duc să tîrgui și eu — se grăbi flăcăul.

— Da' vinde cu ușa închisă și cu preț de speulă, îl potoli uncheșul.

— Cum adică? făcu nedumerit tînrul.

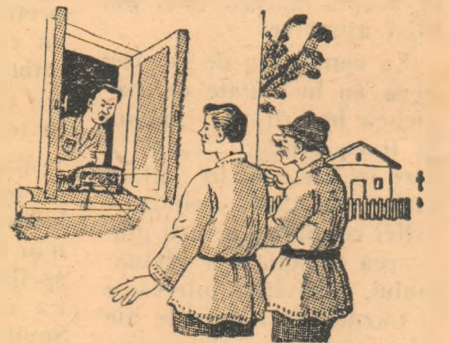
— Așa ține minte ea de mult. De cînd ne jupuia de la teighea. Dar tu ține minte ce-ți spun eu: ulciorul nu merge de multe ori la apă.

Noi știm proverbul, dar întrebarea e: îl știu oare și organele locale în drept?

După corespondența trimisă de tovarășul Bob Vasile

Albiniță, tu ce zici?

Eu știu două aparate
De radio ce-au fost stricate.
Dar le-au dus, de la cămin,
În orașul Zeletin.

După ce le-au reparat
Unu-a fost luat la... sfat,
Iar al doilea, săracul
Cîntă la Ilie Marcu
Secretar la sfat, la noi,
Colea-n Oniceștii Noi.
Iar țărani cîoată-n drum
Ascultă și ei acum
Seara cite-o melodie
La fereastra lui Ilie.
Albiniță, tu ce zici
De cele ce-ți spun aici?

După o corespondență trimisă de Constantin Predescu

DIN ÎNTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI (14)

(Desen de F. Calafeteanu)

Moș Ardei:

Io-i-te nene prost ce e
Mince-l cucuvaiele,
Vine-aici cu banii toți
Și-i îngroapă ca pe morți.

Moș Ardei:

Scrie-mi un livret de cec
Pentru un vecin zevzec.
Îi trag o sperietură
Să-i fie de-nvățătură.

Țăranul muncitor care îngroapă

banii:
Banii mei! Bănușii mei
Rămăsei fără de ei
Oameni buni, vai! ajutor!
Îmi vine să mă omor.

Moș Ardei:

Uite-ți banii, măi cap sec
Eu ți i-am depus la C.E.C.
În livret aici, sînt toți.
Cînd ți-o trebui, să-i scoți.